

[C. J. F. Sven.]

til Loven kunde komme til at konferere med sig selv om et eller andet vigtigt principielt Spørgsmaal indenfor det særlige Omraade, hvor han tillige er Konsulent. Han maatte da springe frem og tilbage ligesom Henrik i Holbergs Komedier og snart agere Medicinaldirektør, snart Konsulent. Jeg synes ogsaa, at dette viser, at hele Ordningen med Konsulentvirksomhed med Rette kan underkastes nogen Kritik.

Hvad Apotekerafdelingen angaar, har jeg ikke noget at indvende. Det er den nuværende Ordning, der føres videre. Den har jo vist sig brugelig, og det er ogsaa dèr gaaet forholdsvis hurtigt med de forskellige Sagers Afgørelse. Det er derfor forstaaeligt, at man opretholder de hidtil gældende Regler. Blot synes jeg, rent sprogligt, at Ordet „Afdelingsleder“ som Betegnelse for den Apoteker, der skal sidde i Sundhedsstyrelsen, er uheldigt. Men det er naturligvis en Enkelthed, der kan drøftes i Udvalget.

Til Sundhedsstyrelsen skal der efter Lovforslaget kunne knyttes juridiske og tekniske Raadgivere. Jeg ved nu ikke, om det er nødvendigt at have en saadan fastere Tilknytning. For saa vidt angaar juridiske Raadgivere, vil jeg dog mene, at den fornødne Bistand vil kunne ydes af Indenrigsministeriet. Der sidder dèr en Række Jurister, og man er jo under en Ordning med faste juridiske Raadgivere udsat for alligevel i givet Fald at skulle spørge Ministeriet om juridiske Spørgsmaal, uanset at den juridiske Raadgiver allerede paa Forhaand havde udtalt sig. Jeg tror, at disse Knopper paa Sundhedsstyrelsen kun vil bevirke en Langsommeliggørelse af hele Forretningsgangen.

Vedrørende Omraadet for Sundhedsstyrelsen har man i § 3 søgt dels at give en lidt anden Formulering end den, der hidtil har været gældende efter Loven af 1909, dels givet en vis Udvidelse. Jeg skal indrømme, at selve Omformuleringen af de gamle Bestemmelser har gjort disse noget klarere. Derimod er jeg ikke enig i de Udvidelser af Omraadet, man har foreslaaet. Jeg er ikke sikker paa, at det er rigtigt, at man i Fremtiden ikke skal kunne oprette eller udvide et privat Sygehus uden Indenrigsministerens forudgaaende Tilladelse. Om man vil lade et saadant privat oprettet Sygehus faa Ret til at modtage Patienter, der faar offentlig Støtte, er noget helt andet. Men at man i og for sig ikke skal modvirke, at der oprettes saa mange private Sygehuse som muligt, troede jeg

egentlig var almindeligt anerkendt. Og jeg forstaaer ikke de dunkle Udtalelser i Bemærkningerne om, at Opførelsen af et privat Sygehus kunde virke forstyrrende, ja ligefrem ødelæggende paa et Amts eller en Købstads Planer om Sygehusvæsenets Ordning. Jeg tror tværtimod, at man de fleste Steder med Glæde vil se paa, at et privat Initiativ træder ind og skaber store og gode Sygehuse.

I den her omtalte Paragraf, § 3, staar der i sidste Stykke, at naar Forholdene kræver det, skal Sundhedsstyrelsen, det vil altsaa sige Medicinaldirektøren, kunne indkalde Embedslæger til Møde. Er det virkeligt nødvendigt at sætte en saadan Bestemmelse i Loven? Vil Medicinaldirektøren ikke paa egen Haand kunne gøre det uden at have Lovhjemmel for det? Eller er Meningen den, at der ikke skal nogen Bevilling til de Udgifter, der her vilde fremkomme? Skal det ikke staa paa Finansloven? Skal de ikke paa Forhaand bevilges, eller vil man udruste en i Fremtiden enevældig blivende Medicinaldirektør ogsaa i saa Henseende, at han udenfor Finansloven skal kunne anvende lige saa mange Penge, han vil? Det kan vel ikke være Tanken. Men hvorfor i al Verden skal dette saa staa i Loven? Der tilføjes, at Medicinaldirektøren kan indbyde Repræsentanter for kommunale Raad og for Organisationer samt tekniske Fagmænd til Deltagelse i Mødet. Maa jeg spørge: Er der nogen, der nogen Sinde vilde have tænkt sig, at han ikke skulde have Lov til det? Eller er det blot Meningen at faa Fyldekalk i Loven? Jeg synes saamænd, vi laver Love nok og lange Love nok, det at sige saadanne Selvfølgeligheder er dog det rene og skære Tidsspilde. Jeg tror, at alle vil sige: Ja, selvfølgelig kan Medicinaldirektøren afholde lige saa mange Møder, han vil, vær saa artig, det behøver han ingen Lovhjemmel til.

I § 7 i Lovforslaget har man opretholdt den hidtilværende Regel om, at Sundhedsstyrelsens Virkeomraade ikke omfatter Hærens og Flaadens Sundheds- og Sygepleje. Det er maaske rigtigt, at man opretholder denne Bestemmelse, det skal jeg ikke udtale mig om, blot sige, at jeg forbeholder mig i det Udvalg, der skal nedsættes, nærmere at søge Oplysninger paa dette Punkt, idet jeg ikke paa Forhaand er helt klar over, om det virkelig er nødvendigt at holde Hærens og Flaadens Sundheds- og Sygepleje udenfor Sundhedsstyrelsens Omraade.

Jeg gør opmærksom paa, at i § 12 tales der om en Lov om Apotekervæsenet. Jeg ved ikke, hvad det er for en Lov. Er det